

MONTEVETTOLINI 2008

BAUC wordt INCANTO in TOSCANE

In 2008 heb een jaar in het middeleeuwse dorp Montevettolini gewerkt. Ik ben uitgenodigd door Galerie BMB om hier in Toscane, de artist in residence op te zetten, maar vooral om hier in alle rust en in een andere omgeving te schilderen.

Mijn plan was om de bouwputten van Amsterdam van een afstand te schilderen. Verder werken aan mijn serie BAUC (Breitner Amsterdam Under Construction: een ode aan de bouwputten van Amsterdam). Kijken wat er met het subject gebeurt als je niet in dezelfde omgeving bent. wat schilder je vanuit de verbeelding, de herinnering en misschien wel vanuit heimwee?

Van bouwputten ging ik de romantische Toscaanse landschappen schilderen. Mijn omgeving heeft mijn begin plan/concept ingehaald. De directe omgeving en de directe levensaspecten zijn voor mij sterkere actoren. Ik begin met een plan maar wordt uiteindelijk geleid door hetgeen mij omringt. Mijn omgeving, mijn directe beleving bepalen wat en hoe ik iets schilder. Dit heb ik in 2008 aan den lijve ondervonden.

Dit is een samenvatting van de blog die ik bijhield tijdens mijn werkperiode in Montevettolini. Een impressie van een artistiek interessante periode die mij veel geleerd heeft over mijn werkwijze en zienswijze. Ruwe teksten van mijn blog met foto's van de omgeving en mijn werk. Alle werken daar gemaakt vormen de serie INCANTO, deze is te zien op www.spaltro.nl (onder schilderijen).

BEELDVERSLAG VAN MIJN WERKPERIODE IN TOSCANE
© BAUKJE SPALTRO 2009

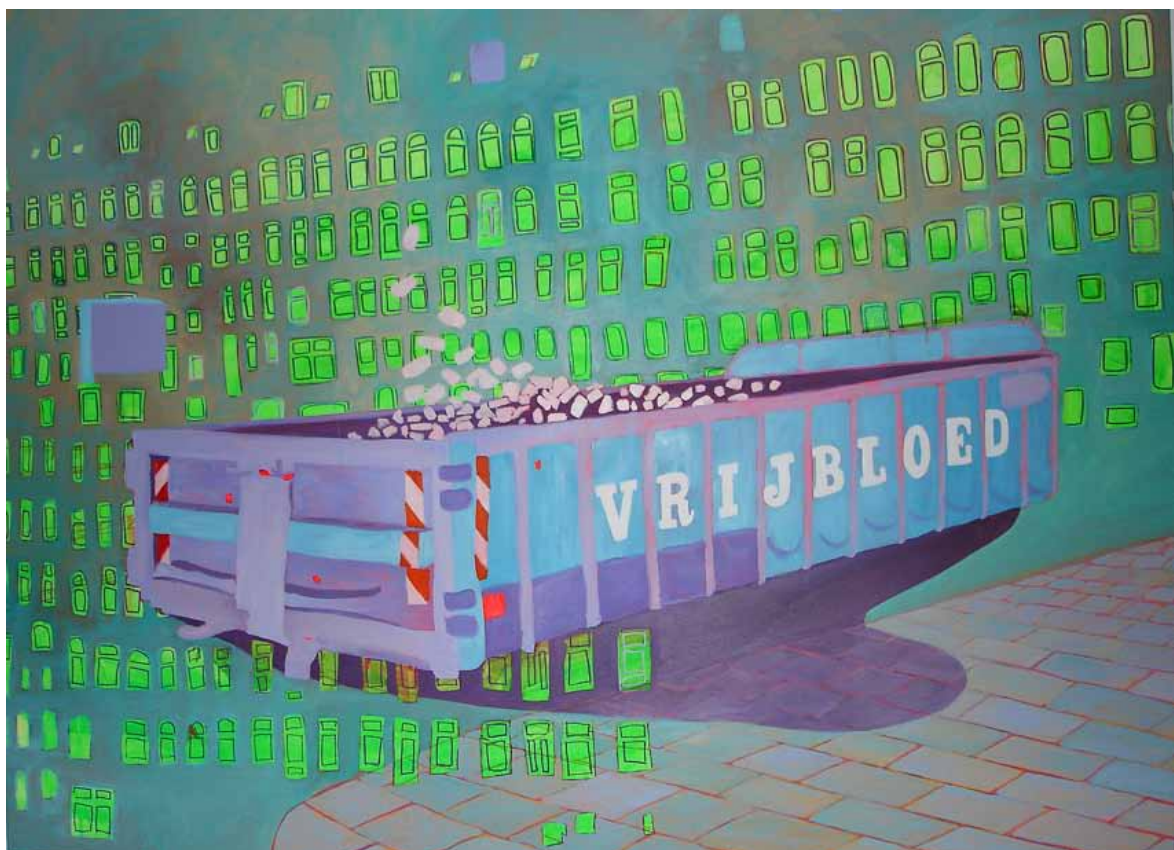
januari 2008 BAUC in Toscane toelichting

Submitted by baukje on Thu, 31/01/2008 - 10:36.

BAUC in Toscane is het vervolg van BAUC. BAUC= Breitner Amsterdam under construction, is een serie over tijdelijke stadsbeelden. De vereeuwiging van de hedendaagse bouwputten in het centrum van Amsterdam. Ik schilder steeds dezelfde plekken uit het centrum, zie kaartje. Nu wil ik deze stadspanorama's vanuit de herinnering schilderen. Als ik niet er tussen leef, en gestresst heen en weer ren van afspraak naar afspraak, gehinderd door opstoppingen, bouwgekte en -chaos. Vanuit de verte worden de bouwputten de krapte van de Amsterdamse binnenstad, de benauwdheid van Amsterdamse projectontwikkelaars bijna iets moois. en hoe verhoudt zich dat met Toscaanse vlakke, ruitme, zon, rust natuur. Welke elementen betreden mijn imaginair landschap? Ga ik bouwputten in de bergen schilderen, of wordt het landschap nog vreemder? Dit onderzoek is de insteek om een jaar in Toscane te schilderen iets dat ik goed ken maar ver is, in combinatie met iets dat dichtbij is maar nog onbekend.

BAUC in Toscane, ik heb er zin in!

Het doek Vrijbloed is het laatste BAUC doek dat ikin Amsterdam geschilderd heb.

dec. 2007 Montevettolini een impressie

Submitted by baukje on Thu, 31/01/2008 - 14:16.

januari 2008 de verhuizing naar Montevettolini

Submitted by baukje on Tue, 01/04/2008 - 15:03.

Montevettolini, 16 januari 2008 eindelijk zijn we (Carla en ik) in Toscane aangekomen.

Montevettolini is de plaats van bestemming. In 2008 zal dit mijn nieuw onderkomen zijn, wat een mazzel en geluk hier te mogen wonen en werken. Het huis is erg nieuw, mooi en vochtig. De leegte grijpt me bijna aan.

Gelukkig heeft de buurman Leandro de bus voor de deur gereden. Zoals de foto laat zien, het ging echt net.

Alles uitgeladen en opeens zat ik tussen mijn oude meuk in Toscane.

De eerste dagen veel werk, alles poetsen, het huis vaak luchten. De eerste weken is het vocht ondragelijk.

Ik dweil mijn atelier en na 2 dagen liggen de plassen water nog op de vloer. Maar we houden moed, gewoon blijven stoken luchten, vegen, rennen om warm te blijven, en proberen te schilderen. Hoewel het te koud en koud is om te schilderen.

februari 2008 Vochtige oorden

Submitted by baukje on Thu, 28/02/2008 - 17:10.

Het is prachtig buiten, de zon schijnt! echter binnen is het vochtig! Gelukkig heb ik nu licht in de keuken. Ook de huiskamer begint leefbaarder er uit te zien! Met het schilderen begint het te komen. Ik leer hier wat geduld en rust is. en ik moet zeggen het bevalt me wel!

maart 2008 het atelier

Submitted by baukje on Tue, 01/04/2008 - 15:49.

Eindelijk heb ik genoeg zooi gecreerd in mijn atelier om rustig te schilderen. Ik heb chaos, drukte om me heen nodig anders ben ik bang om dingen vies te maken. de energie van mijn eigen troep stimuleert me duidelijke beelden te maken. Ja ja, nog met bouwputten bezig, ja Amsterdam blijft in mijn gedachten. wat is het voor een prachtige stad. en het stomme is dat je pas het mooie en goede van dingen ziet als deze voorbij zijn.

Om maar niet te melancholisch te worden terug naar het schilderen. Ik zoek hier de combinatie tussen de gestrektheid van het Toscaanse landschap en de volgepropte stadsgezichten van Amsterdam. Het is zoeken maar wordt met de dag spannender. De bouwputten blijven aanwezig, maar er verandert wel het e.e.a. hier. Ik wil wat lossier en associatiever gaan werken, waarin de kleuren en het imaginaire landschap de hoofdmoten zijn.....to be continued!

1 april 2008 Val di Nievole

Submitted by baukje on Fri, 11/04/2008 - 09:39.

Montevettolini ligt (niet zit.....zegt Maud) tussen Pisa en Florence in, en aan de rand van de Val di Nievole. De vallei genoemd naar de rivier Nievole, het dal waar Leonardo di Vinci vandaan komt. 10 km verder op is de geboorteplaats van Leonardo da Vinci, het dorp VINCI. Het dal is duidelijk een inspiratiebron geweest voor het imaginaire landschap dat Leonardo da Vinci heeft geschilderd als achtergrond van de Mona Lisa. Er is hier veel ruimte, overal kan ik ver kijken, dwalen in de verte. het is vaak mistig nog spannender, daar mijn fantasie dan een imaginair landschap ziet. Het dwalen in de verte heb ik in Amsterdam een beetje verleerd, Amsterdam dwingt mij details te zien, de krapte te onderzoeken. De beleving van ruimte is hier anders. Ook de beleving van het openbare leven op straat is hier anders. Het dorp is rustig, bijna uitgestorven. Nu met het mooie weer kom ik wat vaker mensen op straat tegen, maar 2 mensen per dag is het gemiddelde. In het weekend heb ik de plaatselijke schilder ontmoet, tijdens een heerlijk maaltje bij mij 'thuis'. Het is belangrijk leuke etentjes te geven, dat helpt om je eerder thuis te voelen. beetje bij beetje begint het te komen! De zon schijnt buiten, het is hier nu hemels, want ik kan de deuren openhouden en het warme weer doet goed. Ik voel me steeds meer thuis!

24 april eindelijk lenteeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee

Submitted by baukje on Fri, 25/04/2008 - 08:48.

24 april eindelijk lente Het goede weer is eindelijk gekomen. Veel zon maar ook nog vaak regen. Slecht voor het wandelen maar geweldig voor de bloemen en de olijfgaarden. in het atelier is een veldslag gaande, wat te doen wel of geen bouwputten? groene konijnen en kikkers? met of zonder amsterdamse gevels, en dit prachtig natuur om me heen? ik weet het allemaal niet zo goed meer. maar na een heerlijke ochtend wandeling in de lente wei ben ik weer vol inspiratie. ik ga verder met de groene tinten en heb een nieuwe fascinatie ontdekt hekken!

Hier is de weidsheid zo groot dat elk terrein afzetting of pompeus hek meteen opvallen. Veel terreinen zijn omgeven door hoge muren met heggen. Territoria worden hier goed afgeschermd, soms kun je door het hek gluren maar meestal is het een zware stalen constructie. Veel pracht en praal hier, maar helaas ook veel inbrekers. Men houdt hier niet van pottenkijkers en dat merk je. Ik vind de relatie weidsheid en afzetting heel interessant.

Ook hier in Toscane is een eigen ruimte indeling, met een eigen kader. Ook het contrast van propvolle Amsterdamse bouwputten met verlate weidse panorama's trekt me. Wie weet wat er allemaal uitkomt. Volgende week ga ik aan het eerste grote doek beginnen, deel I van het drieluik. elk doek is 270 cm breed en 185 cm hoog. dat wordt heel spannend heb er erg zin in! op de foto is het doek erg wit en kaal. Op naar het eerste groene monster!

mei 2008 openbare ruimte in toscane

Submitted by baukje on Wed, 14/05/2008 - 06:23.

al jaren werk ik in Amsterdam met de bouwputten. Omdat ik de verhouding beschikbare openbare ruimte en geclaimde ruimte erg interessant vind. Ik zie een bouwput, buiten elke ruimtelijke proporties, worden bouwketen in kleine steegjes gepropt. Felle kleuren contrasteren met oudbruine gevels van 17e eeuwse panden. Het contrast tussen ruimte en zandhoop, lees geplande onderneming/bouwproject, vind ik magisch; eigenlijk buiten proporties en tekenend voor onze tijd.

Nu ben ik al maanden in toscane en fiets, wandel in de groene openbare ruimte. Er is veel gebouwd hier, dus ik dwaal niet langs bergbeekjes of zo, maar zie/ervaar wel veel openbare ruimte om me heen.

Mijn ogen kunnen de verte verkennen en dwalen langs bergkammen. Opeens valt me een ander gebruik van de openbare ruimte op. Hier waar er ruimte is om te kijken, wordt er duidelijk een zichtbare begrenzing gebruikt. Overall hekken, luiken voor de ramen. Alles wijst er op dat eigenaren van ruimte duidelijk roepen dit is mijn terrein en vreemden zijn niet welkom: e' terra mia!!

Dat valt mij juist op omdat in nederland alle huiskamers vanuit de straat al zichtbaar zijn. Mankerende gordijnen, vitrage werken uitnodigend je hoort bijna roepen, kom gezellig een kopje koffie drinken.

In een land waar er ruimte gebrek is is de ruimte heel open ingesteld, weinig hekken, luiken begrenzingen. terwijl in een land waar er meer ruimte is heel veel afbakeningen zijn. heel typisch. zo heb ik veel hekken gefotografeerd, geschetst. ik denk zal ik hekken gaan schilderen? vind het wel spannen maar het overtuigt me nog niet echt. dus voorlopig veel kijken, schrijven, tekenen en ervaren.

mei 2008 ik kan fietsen!

Submitted by baukje on Fri, 30/05/2008 - 11:17.

Eindelijk heb ik mijn mega elektrische fiets! Ik heb er lang op moeten wachten, maar ben er nu heel blij mee! En ik kom met volle fietstassen makkelijk de berg mee op.

juni 2008 eindelijk zon

Submitted by baukje on Mon, 11/08/2008 - 09:23.

Na maanden regen, januari t/m mei, schijnt er sinds juni eindelijk de zon! Ik ben deze maand met een mooie verjaardag begonnen. Ben heerlijk aan het schilderen, omdat de zon schijnt en ik zo vaker buiten zit.

Nu merk ik dat ik in Toscane ben, heerlijk die zon. Het schilderen is nu heel spannend. Ik ben ook na jaren verliefd geworden. En dat straalt van de doeken af. Opeens schilder ik weer mensen in de doeken. Inge zei dat dit komt omdat ik nu geïsoleerd woon en werk, dus de mensen die normaliter om me heen heb, nu schilder. Terwijl toen ik nog in Amsterdam woonde, tussen al die mensen ik juist behoefte had aan lege ruimte, rust en verlaten stadstaferelen. Afgelopen maanden ben ik erachter gekomen dat ik de ruimte om me heen moet beleven, en dan gewoon verder moet schilderen. Ik moet niet teveel nadenken, dan maak ik bedacht werk.

Wel valt me op dat ik vele groene tinten hier gebruik. Ik zit er lekker in en verheug me telkens weer op een nieuw doek!

Wel probeer ik een combinatie tussen Amsterdam en Montevettolini, tussen stad en natuur te vinden. Gewoon doorgaan. Een nieuwigheid is dat ik nu veel kleine voorstudies maak, dat helpt enorm en is erg leuk om te doen!

zomer 2008 hittegolven

Submitted by baukje on Mon, 11/08/2008 - 09:47.

Juli en augustus zijn hier echt hitte maanden. Ik pendel tussen Amsterdam en Montevettolini door. Mijn verliefdheid is heel groot. Hierdoor wordt me veel duidelijk, ook het verschil tussen Amsterdam en Montevettolini. Natuur-stad, bruin-groen, stenen-planten, NL-I en ga zo maar door. en dit alles wil ik op het doek vatten....ARGGGGGGGG. onmogelijk!

Ik heb maar de knoop doorgehakt en ingezien dat ik gewoon moet schilderen, schilderen. Niet denken, niet de wereld proberen toe te spreken met inzichten, nee gewoon de poëzie van het leven beleven, inzien en schilderen! In juli was ik hele erg zoekend naar dat evenwicht tussen Amsterdam en Montevettolini.

Grote vragen als wel bouwputten schilderen, hier?? waar slaat dit op? of gewoon proberen? want als je vanuit een gemis geschilderd dan ontstaan er hele mooie werken. Het gemis wordt zichtbaar in een beeld vol aanbidding. enfin ik kwam er niet uit. heb in een maand wel 10 verschillende soorten doeken gemaakt.

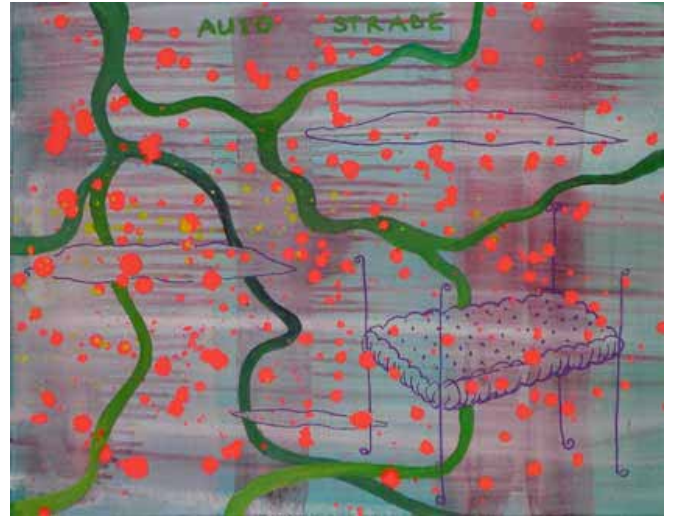
Dan een bouwput, dan een portret van Cor, dan weer stadstafereel maar met bloemen. echt ik zag het niet meer. Totdat ik het doek Incanto had gemaakt. Incanto betekent betovering en is het laatste doek hierboven, het is een groot panoramadoek. Ja nog verliefder dan ooit heb ik dit doek gemaakt.

Hierin komt alles bijeen. Dit doek heb ik nooit bedacht maar is vanuit de onderbuik ontstaan. Ik heb wel wat foto's als inspiratie gebruikt maar de uitvoering spettert van het doek. Toen heb ik besloten ik moet stoppen met concepten, kaders, series te bedenken. Ik moet meer doen! Want schilderen is het leven! En als je openhartig leeft en werkt, komt er vanzelf puur en krachtig werk uit. Als ik dit opschrijf besef ik dat het zo simpel lijkt maar zo ontzettend moeilijk is! Maar daar gaan we wel voor! Door de zoektocht, verliefdheid, hittegolf en afstand tot de Amsterdamse hectiek wordt me steeds meer duidelijk dat het zo belangrijk is om in je eigen kern, centrum te blijven en in alle eerlijkheid je eigen ding te doen.

Niet teveel nadenken, bedenken, verantwoorden, plannen, maar volg je intuïtie en gewoon DOEN!!!

Tot zo ver mijn zomerse inzichten. Oh ja helaas een zonnesteek opgelopen, moest met fiets en al de berg op lopen op het heetst van de dag, maar ben gelukkig weer beter en een ervaring rijker!

oktober 2008 overal doeken

Submitted by baukje on Thu, 16/10/2008 - 11:46.

De herfst is aangebroken. na een flinke onweersbui is het hier koud. Van 38 naar 18 graden, dat is wennen! Maar perfect om lekker aan het werk te gaan. Ik zit veel binnen, het is helaas meteen weer vochtig. Gelukkig doet het internet en mijn Skype telefoon het goed, waardoor ik vaak voor niks naar NL kan bellen. Ja is leuk zo geïsoleerd in volle rust op een Toscaanse berg zitten, maar vaak je vrienden spreken is ook heel belangrijk! Ik heb een hele intense zomer achter de rug. Na jaren, een echte romantische vakantie op Elba gehad. Nu ben ik helemaal fris, sinds 18 september ben ik hard aan het schilderen. En dat zie je ook. Het hele huis staat vol met doeken. Ik heb heel veel inspiratie. Steeds vaker kom ik er achter dat ik Cor in het schilderij verwerk. Ik heb de hele zomer veel foto's met mijn mobiel gemaakt, zgn. panorama foto's. Het mobieltje rekent zelf perspectieven uit en je krijgt zo hele maffe panorama's. Dit heeft me erg geïnspireerd, en ik heb zo heel veel doeken gemaakt. Heb ook besloten dat deze nieuwe serie, hetgeen toch geworden is INCANTO (=betovering) gaat heten. Een serie over mijn verwondering van het heden, over het wonderlijke van onze huidige tijd, de huidige ruimte, het nu. Ik voel nu dat alles op zijn plek komt, dat het om het leven gaat, dat de kern, je ziel uit eindelijk je energie bepaalt. En dat deze voor specifiek werk zorgt. Deze werkwijze bevalt me goed. Hoewel ik nog steeds vaak moeite heb me meteen te concentreren. Door de nog steeds wat vreemde omgeving, geregeld voor het huis, boodschappen lijstjes en ander geregeld. Wel voelt deze omgeving nu een beetje vertrouwd aan, ja dat heb je als je een diesel bent....langzaam op gang komt! Ik schilder nu veel relaxter, omdat ik een berusting heb gevonden. Schilderen is het leven, leven is schilderen! Mijn ambitie als kunstenaar is en blijft een duidelijk individueel proces.

Opeens zie ik de rode draad. Ik schilder mij leefpanorama's! In deze serie ook echt letterlijk panorama formaten, maar ook de serie BAUC bestaat zeker ook uit mijn leefpanorama, van toen. In de tijd dat ik in Amsterdam tussen de bouwputten woonde. Vandaar dat ik het nu niet red de Amsterdamse bouwputten te schilderen. Ik heb een andere focus en energie. De bouwputten in Amsterdam beleef, ervaar en voel ik hier niet. Wat ik wel beleef en ervaar zijn de panorama's die ik dit jaar heb beleefd. Ja natuurlijk speelt de liefde een grote rol, maar ook het onbekende, de menselijke figuur die weer in mijn doeken treedt, een nieuw kleurpalet, dit alles als gevolg van deze nieuwe ervaring met een andere energie. Het besef dat mijn werk over mijn leefpanorama's (uit het verleden, heden en toekomst) gaat geeft me rust en hierdoor kan ik ongedwongen verder schilderen. Ik schilder over, met en in de tijd. Over tijd gesproken, ik weet nu dan verschillende data voor presentaties, terugverhuizing e.d.. Dit geeft rust maar ook stress, omdat de deadlines nu staan als een huis en natuurlijk loop ik nogal achter..... wel merk ik dat de deadlines ten goede komen aan mijn productiviteit! Er komt eind november presentatie in Montevettolini, dan eind december in St. Moritz, en in 2009 in Amsterdam! Hou de indexpagina in de gaten! Later meer hierover.... De nieuwe serie komt op de site vanaf de opening in Montevettolini, 29 november 2008...nieuwsgierig??? nog even wachten.

EINDPRESENTATIE expositie **INCANTO**: werkperiode Montevettolini
november 2008 opening Incanto Submitted by baukje on Fri, 05/12/2008 - 14:44.

Het is november het jaar is voorbij gevlogen. ik ben druk in de weer om mijn eindpresentatie te tonen. Mid-den december verhuis ik weer terug naar Amsterdam. Na de heftige hittegolven en een intense verliefdheid heb ik hier heel intens en goed geschilderd. De serie heb ik Incanto genaamd, omdat dit doek, Incanto(over 43 jaar), een spilrol vervuld. Hier in Montevettolini heb ik mijn kern ontdekt en gezien waar het voor mij om gaat: het leven. schilderen is het leven en leven is schilderen. Een constatering bijna te simpel voor woorden maar erg waar. Ik wil een eindpresentatie houden en iedereen is van harte welkom. In elke ruimte hangen doeken. Zo heb ik drie expositiezalen: de huiskamer, het atelier en de galerieruimte op de eerste verdieping. De opening was erg geslaagd veel bezoekers, goeie reactie. en het geheel is geopend door de dorpspriester: donAlbert Bodino. Hier in dit middeleeuse dorp heb ik de waarde van het leven weer ervaren en ben ik warm ontvangen. Ik wil zo iedereen danken die mij heeft geholpen en die dit project mogelijk heeft gemaakt. De rest vertellen de foto's. Ik zal Montevettolini missen maar kom zeker nog terug! Nu ga ik verder met inpakken, want 20 december is de opening in Sint Moritz(CH) en in januari is Amsterdam aan de beurt. Incanto gaat op tour, en dankzij mijn lief en muze Cor ben ik ook al in het bezit van de Incanto tour t-shirt. Veel kijk plezier, ik ga snel verder pakken want ik heb nog genoeg te doen!

december 2008 solo expositie in st. moritz

Submitted by baukje on Sat, 20/12/2008 - 16:53.

De opening in de galerie van de Klinik Gut te St.Moritz. De hele stad is onder een dikke pak sneeuw, gelukkig hangt het werk erg mooi! Hier wat foto's.

